

UIT DE STUDEERCEL DER REDACTIE.

Goede tijdingen ontving ik in mijne studeercel.

In de eerste plaats is er een gunstig bericht omtrent de verspreiding en het bekend worden onzer Letteren in Duitschland.

In 1887 heeft mevrouw Lina Schneider te Leipzig het licht doen zien eene: *Geschichte der Niederländischen Litteratur, mit Benutzung der hinterlassenen Arbeit von Ferdinand von Hellwald verfasst und durch Proben veranschaulicht von L. Schneider, Ehrenmitglied der Maats. v. Ned. Lett.* Dit boek bevat een zeer uitvoerig tafereel onzer letterkundige geschiedenis, inzonderheid naar Jonckbloet's *Geschiedenis* (derde druk) bewerkt. Het is in zeer aangename, waardeerenden toon geschreven — en bezit voor Duitsche belangstellenden eene zeer hooge waarde.

Mevrouw L. Schneider heeft gedurende een jarenlang verblijf in ons vaderland onze taal en letterkunde grondig leeren kennen, en onder Jonckbloet's leiding Middelnederlandsche studiën gemaakt. Zij heeft zich ijverig aan het vertalen van vele moderne dichters en prozaschrijvers ten onzent begeven — zoodat zij zeer te recht tot eeredid der Leidsche Maatschappij van Nederlandsche Letterkunde is benoemd. Zij heeft zich tegenover Nederland door haar grooten ijver voor onze Letteren buitengewoon verdienstelijk gemaakt.

Daarom verheugt het allen, die onzer Letteren een goed hart toedragen, dat de Groothertog van Weimar voor eenige dagen (13 Maart 1892) aan mevrouw Lina Schneider de gouden medaille van verdiensten, te dragen aan een lint met de Weimarsche kleuren, heeft toegekend. Reeds had de opdracht van hare *Geschichte der Niederländischen Litteratur* aan H. K. H. Prinses Sophie van Weimar-Eisenach — tante van H. M. de Koningin Wilhelmina — de aandacht van het Weimarsche hof op Lina Schneider gevestigd.

Onlangs — 9 Maart 1892 — hield deze te Weimar door de vriendelijke tusschenkomst der Groothertogin Sophie eene voordracht over onze Nederlandsche Letterkunde met citaten uit onze dichters, door haar in het Duitsch vertolkt. Den 13^{den} Maart trad zij eveneens door bemiddeling der Groothertogin — die als Nederlandsche Vorstin uit het Huis van Oranje altijd de smaakvolste belangstelling in onze nationale letteren heeft aan den dag gelegd — te Jena op in de aula van het Gymnasium met eene dergelijke voordracht. Nog zou Lina Schneider voor het hof te Weimar zijn verschenen, 't geen evenwel door ongesteldheid der groothertogelijke familie werd verhinderd.

Te Weimar werd de rede van mevrouw Schneider gevolgd door den Erf-Groothertog Carl August, en werd zij des avonds op eene soiré bij de *Oberhofmeisterin*, mevrouw Von Massenbach, zoowel door den Erf-Groothertog als door Prins Bernard van Weimar met gelukwensen begroet, nadat zij nog menig door haar in het Duitsch vertolkt gedicht uit onze Nederlandsche letteren had ten beste gegeven. Den 10^{den} Maart verleende de Groothertogin Sophie haar een afzonderlijk pleeggehoor, waarbij ook de Groothertog ver-